

Nr 30.

Ankom till riksdagens kansli den 21 februari 1935 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för hemmansägaren Gustaf Voltner Svanlund, Avaträsk, från viss betalningsskyldighet.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 1 februari 1935 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 68, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att hemmansägaren Gustaf Voltner Svanlund, Avaträsk, må befrias från betalningsskyldighet till domänstyrelsen för honom genom Vilhelmina tingslags häradsrätts utslag den 19 mars 1934 ädömt skadestånd.

Beträffande utredningen i ärendet hänvisas, i den mån därför ej nedan redogöres, till statsrådsprotokollet.

Sedan skogseld den 8 juli 1933 utbrutit å kronoparken Rönnerberget i Dorothea socken, varvid omkring 280 hektar mark — därav cirka 200 hektar skogsmark — eldhärjats, har Vilhelmina tingslags häradsrätt genom utslag den 19 mars 1934, som vunnit laga kraft, dömt Svanlund för det han på grund av oförsiktighet varit vållande till den genom skogsbranden uppkomna skadan att till kronan böta tjugufem dagsböter, envar om två kronor, samt förpliktat honom att gottgöra domänstyrelsen värdet av den genom skogselden förorsakade skadan med 746 kronor.

I skrivelse den 30 juni 1934 har Svanlund anhållit, att Kungl. Maj:t måtte av nåd befria honom från skyldighet att till domänstyrelsen erlægga det utdömda ersättningsbeloppet.

Departementschefen har yttrat i huvudsak följande:

»Av den i ärendet förebragta utredningen synes framgå, att till följd av Svanlunds ekonomiska ställning ett uttagande hos honom av det utdömda skadeståndsbeloppet skulle medföra, att han bleve urståndsatt att vidare bedriva sitt jordbruk. På grund härav och med hänsyn till övriga föreliggande omständigheter finner jag Svanlunds framställning böra bifallas. Erinras må, att Svanlund genom det honom ädömda bötesstraffet — vilket för en man med hans svaga ekonomi torde vara tämligen kännbart — likväl icke helt undgår påföljd för sitt vårdslösa förfarande.»

Utskottet.

Utskottet har icke något att erinra mot den gjorda framställningen och hemställer därför,

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 21 februari 1935.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 25.